

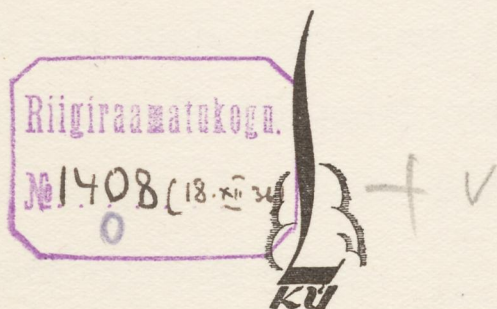

LUGU KOLMEST PORSAST

LOODUSE LASTERAAMAT

198m

LUGU KOLMEST PÕRSAST

NR. 21
LOODUSE
LASTERAAMAT

INGLISE KEELEST TÖLKINUD G. PÄRN.

K./Ü. „LOODUSE“ KEELELINE KORREKTOR H. PÜRKOP.
OSAÜHING „ILUTRÜKK“, TARTU, 1936.
K./Ü. „LOODUS“, TARTU, 1936.

Kord elas vana emis kolme väikese pörsaga. Et ta oli liiga vaene nende ülalpidamiseks, saatis ta nad maailma endile õnne otsima.

Esimene, kes lahkus kodunt, kohtas üht meest õlekooga ja ütles sellele: „Ole hea mees, anna need õled mulle, et saaksin ehitada neist endale maja!“ Mees andis, ja väike pörsas ehitas endale õlgedest maja.

Kord elas vana emis kolme väikese põrsaga.

Varsti tuli hunt, koputas uksele ja ütles: „Väike põrsas, väike põrsas, lasse mind sisse!“

Aga põrsas vastas: „Ei, ei, mitte mingi hinna eest!“

„Siis ma hakkan ähkima ja puhkima ja puhun su maja ümber!“ ütles hunt. Ja ta ähkis ja puhkis ja puhus maja ümber ja sõi väikese põrsa ära.

Põrsas ehitas endale õlgedest maja.

Teine põrsas kohtas meest kadaka-okstega ja ütles: „Ole hea mees, anna need kadakaoksad mulle, et saaksin ehitada endale maja!“ Mees andis, ja põrsas ehitas endale maja. Siis tuli hunt ja ütles: „Väike põrsas, väike põrsas, lase mind sisse!“

„Ei, ei, mitte mingi hinna eest!“

„Siis ma hakkan ähkima ja puhkima ja puhun su maja ümber!“ Ja ta ähkis ja puhkis, ja puhkis ja ähkis, ja viimaks puhuski maja ümber ning sõi teise väikese põrsa ära.

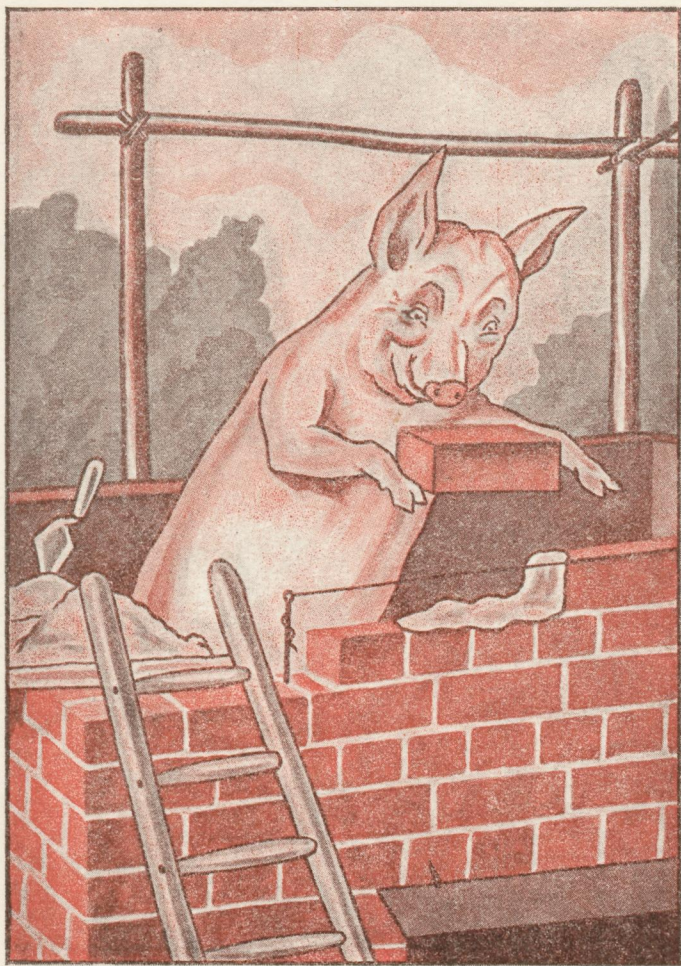

Hunt puhus maja ümber.

„Väike põrsas, lase mind sisse!“

Kolmas väike põrsas kohtas meest telliskivikoormaga ja ütles: „Ole hea mees, anna need telliskivid mulle, et saaksin ehitada endale maja!“ Ja mees andiski telliskivid põrsale, ja ta ehitas neist endale maja.

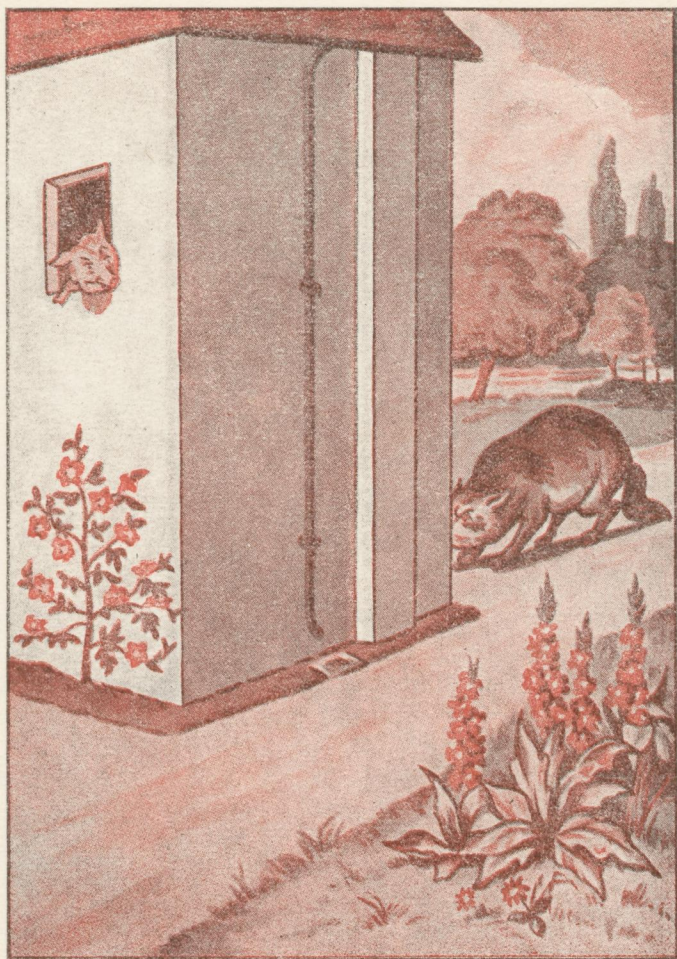
Põrsas ehitas endale telliskividest maja.

Siis tuli jälle hunt, samuti kui teiste väikeste põrsaste juurde, ja ütles: „Väike põrsas, väike põrsas, lasse mind sisse!“

„Ei, ei, mitte mingi hinna eest!“

„Siis ma hakkan ähkima ja puhkima ja puhun su maja ümber!“

Noh, ta ähkis ja puhkis, ja puhkis ja ähkis, ja ähkis ja puhkis, aga ei suutnud kuidagi maja ümber puhuda.

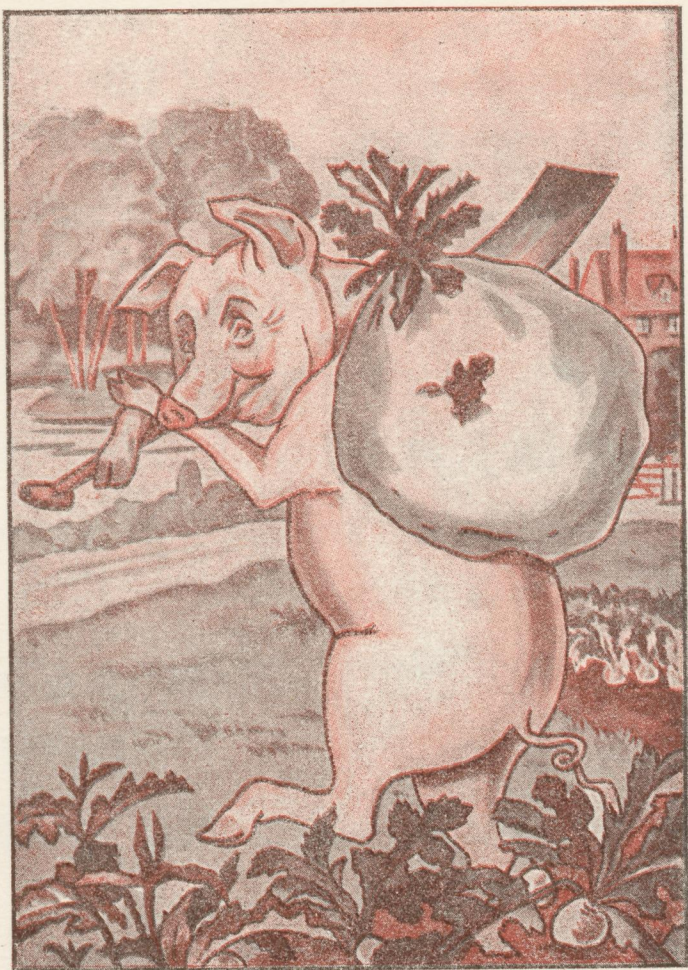

Hunt ei suutnud maja ümber puhuda.

Kui hunt nägi, et ta kõigest ähkimisest ja puhkimisest hoolimata ei jõua maja ümber puhuda, ütles ta: „Väike pörsas, ma tean, kus on ilus naeripõld.“

„Kus?“ küsis väike pörsas.

„Sepa talus. Kui ootad mind homme hommikul, siis tulen sulle järele, ja me läheme kahekesi ja toome endile lõunasöögiks naereid.“

Väike põrsas käis naereid toomas.

„Väga hea, ootan sind,“ ütles väike põrsas. „Mis ajal tahad minna?“

„Kell kuus.“

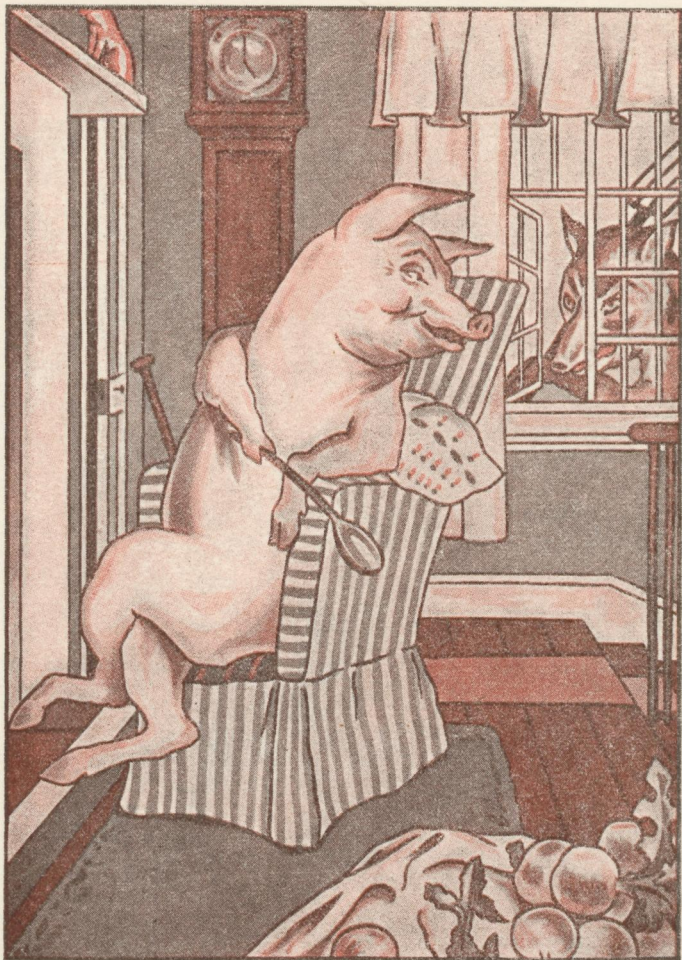
Noh, väike põrsas tõusis kell viis üles, käis naereid toomas ja oli enne kella kuut jälle kodus. Kui hunt tuli, küsis ta: „Väike põrsas, kas oled valmis?“

„Või valmis!“ hüüdis väike põrsas. „Käisin juba põllul, jõudsin tagasi ja tõin kaasa tubli potitäie naereid lõunasöögiks.“

Hunt oli väga pahane, aga mõtles, et küllap ta saab väikesest põrsast jagu nii või teisiti. Sellepärast ütles ta: „Väike põrsas, ma tean, kus on ilus õunapuu.“

„Kus?“ küsis väike põrsas.

„Mäe talu aias,“ vastas hunt. „Ja kui sa mind enam ei peta, siis tulen homme hommikul kell viis sulle järele ja me läheme kahekesi õunu tooma.“

„Käisin juba põllul,“ vastas pörsas.

Noh, väike pörsas ärkas järgmisel hommikul kell neli, tõusis kähku üles ja läks õunu tooma, lootes jõuda tagasi enne kui hunt tuleb. Aga nüüd oli tal kaugemale minna ja pealegi puu otsa ronida.

Parajasti kui ta hakkas alla tulema, nägi ta
hunti lähenevat.

Parajasti kui ta hakkas alla tulema, nägi ta hunti lähenevat. Nagu võite arvata, ehmatas see teda väga. Kui hunt jõudis puu juurde, ütles ta: „Mis, väike põrsas! Või sina oled siin juba enne mind? Kas õunad on ilusad?“

Põrsas hüppas puu otsast alla.

„Jah, väga ilusad,“ vastas väike pörsas, „viskan sulle ühe alla.“ Ja ta viskas õuna nii kaugemale, et seni kui hunt seda võtma läks, sai ta puu otsast alla hüpata ja koju joosta.

Järgmisel päeval tuli hunt jälle ja ütles väikesele pörsale: „Väike pörsas, täna pärast lõunat on linnas laat. Kas tuled ka?“

„Jah, tulen küll,“ vastas väike pörsas. „Mis ajal oled valmis minema?“

„Kell kolm,“ ütles hunt.

Kui hunt õuna kätte sai, oli põrsas kadunud.

Kirn veeres mäest alla, pōrsas sees.

Väike põrsas läks jälle varemini, nagu harilikult, jõudis laadale, ostis võikirnu ja oli sellega juba teel kodu poole, kui nägi hunti tulevat. Ta ei teadnud nüüd, mida teha. Seepärast puges ta kirnu sisse peitu. Sealjuures aga läks kirn ümber ja hakkas vee-remäest ning veeres mäest alla, põrsas sees. See ehmatas hunti nii kangesti, et ta jooksis koju, ilma et oleks läinudki laadale.

Ta läks väikese porsa juurde ja kõneles sellele, kuidas teda oli ehmatanud suur ümmargune asi, mis veerenud mäest alla ja möödunud temast.

Hunt tahtis korstna kaudu majja minna.

Siis ütles väike pörsas: „Haa! Kas ehmatasin sind? Käisin laadal ja ostsin endale võikirnu; kui nägin sind tulevat, pugessin sinna sisse ja veeresin mäest alla.“

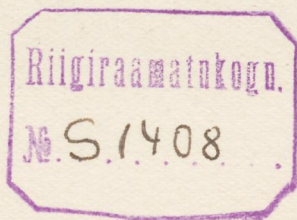
Nüüd sai hunt väga vihaseks ja ütles, et ta sööb väikese pörsa tõesti ära ja tuleb korstna kaudu majja talle järele.

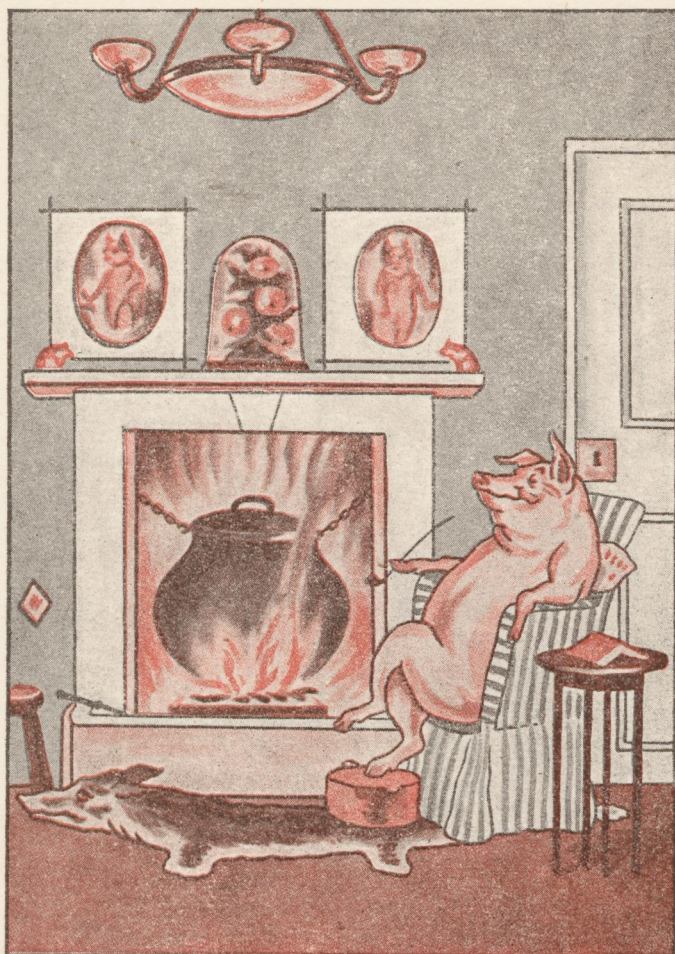
Kui väike pörsas nägi, mida hunt kavatseb teha, riputas ta koldesse veega täidetud katla ja tegi suure tule alla. Parajasti kui hunt korstna kaudu tuli, võttis ta katla kaane pealt ära ja hunt kukkus sisse.

Hunt kukkus katlasse.

Otsekohe pani väike põrsas kaane jälle peale, keetis hundi pehmeks ja sõi ta õhtusöögiks. Pärast seda elas ta alati õnnelikult ning tuletas vanas easki veel meelde, kuidas ta hundist jagu sai.

Põrsas tuletas vanas easki veel meelde, kuidas
ta hundist jagu sai.

S1408.

S